

Sirumalja, Verphurin syntä I Idyus oli elänyt jo tarpeeksi pitkään ottaakseen seuraavan askeleen. Niinpä hän sanoi: "Hyvät naiset ja herrat, olen kiitollinen kun tulitte juhliini. Tämä onkin hyvin tärkeä juhla, sillä olen jättämässä tämän maailman. Aion nimittäin muuttaa Tuntemattoman Meren yli Sharajaan, toiseen mantereeseen." Ihmiset tuijottivat hiljaisena Idyusta. Oliko vanhus mennyt höperöksi? Kukaan ihminen ei ollut aiemmin käynyt toisella mantereella jäävelho Gandoren jälkeen. "Perinnöksi tähän maahan - jossa ihmiset asuvat - jätän kallisarvoisen aarteeni, Sirumaljan. Kuten näette, se on vain lasinen pikari. Aion nyt täyttää sen kävelykepin avulla valkoviinillä, ja se tulee hajoamaan kolmeen osaan." Idyus jatkoi, ja nosti kepin huoneen nurkasta. Idyus lausui hiljaa pitkän, mutta nopeatempoisen loitsun, joka kiisi kepestä maljaan. Malja alkoi hohtaa ja se hajosi kolmeen osaan. Lopuksi kaikki kolme osaa muuttuivat alkuperäistä Sirumaljaa pienemmiksi maljoiksi. "Foqium, Aunitorr, Wimazz. Tulkaa tänne." Idyus sanoi. Kolme velhoa nousi huoneen syrjäisimmästä nurkasta ja käveli kivilattian poikki iäkkään Idyusin luokse. "Te olette nuoria, ja taitavia. Olette ainoita, joille voin luottaa kolme maljaani. Sirumalja on hyvin voimakas kokonaisuudessaan, muttei kolmessa osassa hajallaan. Pitäkää maljat erillään toisistaan, älkääkä koskeko niihin. Piilottakaa ne varmimpiin hautaholveihinne turvaan." Kolme nuorta velhoa näytti hämmästyneeltä. "Mitä teemme maljalla, jos sen pitää vain olla jossain holvissa turvassa?" Foqium kysyi. "Hyvä kysymys, mutta en voi vastata. MUISTAKAA PITÄÄ MALJAT ERILLÄÄN JA TURVASSA!" Idyus sanoi. Sitten hän ojensi maljat Foqiumille, Aunitorrille ja Wimazzille. "Kiitos, kun olette olleet viettämässä viimeistä juhlaani. Näkemiin, ja nukkukaa hyvin!" Idyus ilmoitti ja poistui huoneesta. Kaikki juhlavieraat alkoivat hiljalleen poistua ulko-oven kautta ulos talosta. Anteeksi kun tuli vähän lyhyt tarina, tarkoituksena on vain antaa vähän viitettä tulevaan pitkään tarinasarjaan.